

ที่ นพ ๐๐๒๓.๔/ ๑๒๙๖

ศาลากลางจังหวัดนครพนม
ถนนอภิบาลบัญชา นพ ๔๕๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง การทำกิจการนอกเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม นายกเทศมนตรีเมืองนครพนม

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔๗/ว.๐๓๐๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า ได้รับการสอบถามข้อกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องการทำกิจการนอกเขต โดยเฉพาะกรณีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์หรือการจัดงานที่มีลักษณะเป็นการชั่วคราวนอกเขตพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการขอทำกิจการนอกเขตตามที่กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บัญญัติไว้หรือไม่ เพื่อให้การทำกิจการนอกเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความถูกต้อง ในกรณี ดังกล่าวในกระทรวงมหาดไทยได้เคยมีการตอบข้อหารือของจังหวัดได้แล้ว ดังนั้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีแนวทางการพิจารณาดำเนินการในเรื่องดังกล่าว จังหวัดนครพนมจึงขอส่งหนังสือซักซ้อมหลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติในการทำกิจการนอกเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายจัดตั้งและ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ สำหรับอำเภอขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบ ต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ คัมภิราษฎร์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบและเรื่องร้องทุกษ์

โทร. ๐-๔๒๕๑-๕๗๑๐

ชั้นที่ ๘๔๑

วันที่ ๑๒ ๑ ๘.๖. ๒๕๖๒

๑๓๗

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๐๗๙๔

สห.ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่
เลขทะเบียน ๗๙๔ วันที่ ๑๒ ๑ ๘.๖. ๒๕๖๒
☐ พ.บ.ก. ☐ ก.บ.ก. ☒ ก.ก.ก. ☐ ก.ก.ส. ☐ ก.ก.ก.

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎาภิรักษ์ กทม. ๑๐๒๐

๑๗ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง การทำกิจการนอกเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๓๓๘๓ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘

๒. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๗/๑๐๓๘๑ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้รับการสอบถามข้อกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องการทำกิจการนอกเขตโดยเฉพาะกรณีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์หรือการจัดงานที่มีลักษณะเป็นการชั่วคราวนอกเขตเพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าจะต้องดำเนินการทำกิจการนอกเขตตามที่กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บัญญัติไว้หรือไม่ เพื่อให้การทำกิจการนอกเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความถูกต้อง ในกรณีดังกล่าวเนื่องกระทรวงมหาดไทยได้เคยมีการตอบข้อหารือของจังหวัดไว้แล้ว ดังนั้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางการพิจารณาดำเนินการในเรื่องดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยจึงขอซักข้อมูลลักษณะ หรือแนวทางปฏิบัติในการทำกิจการนอกเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๖ ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๗ ทวี และพระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๓ ได้วางหลักเกณฑ์ในการทำกิจการนอกเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวไว้ กล่าวคือ

๑.๑ กรณีองค์กรบริหารส่วนจังหวัดต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) การนั่งจำเป็นต้องกระทำและเป็นการที่เกี่ยวกับกิจการที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด และเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในองค์กรบริหารส่วนจังหวัด

(๒) ได้รับความยินยอมจากสภาองค์กรบริหารส่วนจังหวัด และ

(๓) ได้รับความยินยอมจากสภาแห่งราชการส่วนท้องถิ่น หรือสภาองค์กรบริหารส่วนจังหวัด

ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

๑.๒ กรณีเทศบาลต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) การนั่งจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายใต้เขตของตน

(๒) ได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล คณะกรรมการสุขาภิบาล สถาบันจังหวัด หรือสภาพำบล แห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และ

(๓) ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๑.๓ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และ

(๒) กิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

๒. การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทียบเคียงความเห็น ของคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งได้เคยให้ความเห็นกรณีการดำเนินกิจการของกรุงเทพมหานคร แบ่งออกได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ

๒.๑ อำนาจหน้าที่ในการบริหารงานภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การบริหารจัดการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และการพัสดุ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่เข่นเดียวกับบุคคลอื่นทั่ว ๆ ไป ที่สามารถดำเนินการอย่างใด และ ณ ที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง หรือการจัดฝึกอบรมสัมมนาบุคลากร จะกระทำในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือ ณ ที่อื่นใด ที่ย่อmarginทำได้

๒.๒ อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการที่ต้องกระทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดให้มีบริการสาธารณูปโภคของประชาชนภายในเขต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่นี้นอกเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการได้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขและวิธีการตามที่กฎหมายกำหนด

๓. กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวนอกเขตพื้นที่ เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวหรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้พบเห็นเดินทางมาท่องเที่ยว ในพื้นที่หรือร่วมกิจกรรม โดยติดตั้งไว้ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่เหมาะสมนอกเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ในลักษณะนี้ บุคคลหรือองค์กรใด ๆ โดยทั่วไปสามารถดำเนินการได้ มิได้มีลักษณะเป็นกิจการ อันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นจะต้องพิจารณาถึงผลกระทบใด ๆ ที่มีต่อประชาชน ในพื้นที่ของตนเพื่อคุ้มครองดูแลอำนวยความสะดวกความผาสุกแก่ประชาชนของตน และให้ความยินยอมตามบทบัญญัติ ของกฎหมายในเรื่องการทำกิจการนอกเขตตั้งกล่าวข้างต้น

๔. กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปดำเนินกิจการต่าง ๆ นอกเขตพื้นที่เป็นการชั่วคราว เช่น การจัดกิจกรรมแสดง นิทรรศการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับผลงานหรือวัฒนธรรมประเพณี หรือเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยว โดยจัดซื้อจัดจ้างนิทรรศการ ผลงาน จัดเวทีการแสดงต่าง ๆ นั้น รูปแบบการจัดงานมีลักษณะ เป็นการชั่วคราว มีกำหนดระยะเวลาดำเนินการ เมื่องานเสร็จต้องรื้อถอนออกไป องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินการจัดทำกิจกรรมเหล่านั้นออกเขตได้โดยมิต้องดำเนินการขอทำกิจการนอกเขตตามหลักเกณฑ์ ที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากเป็นกิจกรรมซึ่งบุคคลหรือองค์กรโดยทั่วไปสามารถดำเนินการได้ และมิใช่กิจกรรม อันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นจะต้องพิจารณาถึงผลกระทบใด ๆ ที่มีต่อประชาชน ในพื้นที่ของตน เพื่อคุ้มครองดูแลอำนวยความสะดวกความผาสุกแก่ราษฎรของตน และต้องให้ความยินยอมตามบทบัญญัติ ของกฎหมายในเรื่องการทำกิจการนอกเขต

๔. ในการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ติดตั้งไว้นอกเขต หรือจัดกิจกรรมแสดงหรือนิทรรศการอื่นได้ตามข้อ ๓ และข้อ ๔ จะต้องคำนึงและพิจารณาถึงความเหมาะสมสม ความคุ้มค่าในเชิงการกิจ ไม่กระทำซ้ำซ้อนกับที่หน่วยงานอื่นได้จัดให้มีขึ้น และต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือข้อบัญญัติของท้องถิ่นนั้น ๆ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอให้จังหวัดแจ้งนายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

นายบุญธรรม เลี้็งสุข (เซ็น)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มการกิจด้านพัฒนาชุมชนและ
ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๕๒๕๒
ผู้ประสานงาน
นางสาวจริยาภรณ์ สมบูร์ ๐๘-๓๘๒๖-๒๐๙๙

ที่ นท ๐๘๐๔.๓/๙๗๖๘ ๙๗

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๙๗ จันวัฒน์ ๒๕๕๘

เรื่อง หารือการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์กิจกรรมนอกเขตจังหวัดสุพรรณบุรี

เรียน ผู้อำนวยการจังหวัดสุพรรณบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ สพ ๐๐๒๓.๔/ ๑๘๘๗ ลงวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดสุพรรณบุรีได้ขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีที่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีจะดำเนินการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการรับรู้อย่างกว้างขวางและท้วงแท้ก่อตัวท่องเที่ยวต่างชาติและประชาชนชาวไทยให้มาร่วมท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีเพิ่มมากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดสุพรรณบุรี และเพื่อเพิ่มศักยภาพและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยการจัดทำป้ายโฆษณาติดตั้งนอกพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี จึงขอหารือว่าองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีสามารถดำเนินกิจกรรมดังกล่าวนอกเขตจังหวัดได้หรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดสุพรรณบุรีหารือมาประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. พระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๔๕ กำหนดว่า องค์กรบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจกรรมภายในเขตองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๕) จัดทำกิจกรรมใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์กรบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และ (๖) จัดทำกิจกรรมอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด และกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖ และมาตรา ๔๕ (๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกกฎหมายร่วมดำเนินการหรือให้องค์กรบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ กล่าวคือ (๑๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวและพระราชบัญญัติกำหนดแนเด่นและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๗ กำหนดว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์กรบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณูปโภคและสุขาภิบาลเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง กล่าวคือ (๑๗) การส่งเสริมการท่องเที่ยว ดังนั้น องค์กรบริหารส่วนจังหวัดจึงมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจกรรมในกิจกรรมใดที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีสามารถดำเนินกิจกรรมได้ที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีได้ เช่น การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่เหมาะสมและคุ้มค่า

๒. พระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๔๙ ได้กำหนดเกี่ยวกับเรื่องการทำกิจกรรมนอกเขตขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดไว้ว่า องค์กร

บริหารส่วนจังหวัดอาจจัดทำกิจการได้ ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่อยู่นอกเขตจังหวัดได้ เมื่อได้รับความยินยอมจากการส่วนท้องถิ่นอื่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจัดทำกิจการนอกเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจจัดทำกิจการได้ ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่อยู่นอกเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ เมื่อ (๑) การนั้นจำเป็นต้องกระทำและเป็นการที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในองค์การบริหารส่วนจังหวัด (๒) ได้รับความยินยอมจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และ (๓) ได้รับความยินยอมจากสภาแห่งราชการส่วนท้องถิ่นหรือสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาและให้ความเห็นในข้อหารือของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการดำเนินกิจการนอกเขตของกรุงเทพมหานคร ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสร็จที่ ๙๐๑/๒๕๔๗ สรุปได้ว่า ในการดำเนินกิจการของกรุงเทพมหานครเพื่อการบริหารราชการของกรุงเทพมหานครนั้น สามารถแบ่งอำนาจหน้าที่ออกได้เป็นสองส่วน คือ (๑) อำนาจหน้าที่ในการบริหารงานภายในของกรุงเทพมหานคร เช่น อำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และการพัสดุเป็นต้น และ (๒) อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการที่ต้องกระทำตามอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครในการจัดให้มีบริการสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของประชาชนภายในเขตกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับอำนาจหน้าที่ในประกาศนี้ กรุงเทพมหานครย้อมมีอำนาจหน้าที่เพ่นเดียวกับนิติบุคคลอื่นทั่วๆ ไป ที่สามารถดำเนินการอย่างใด และ ณ ที่ได้ฯ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของกรุงเทพมหานครได้ เช่น การจัดซื้อจัดจ้างหรือการจัดการฝึกอบรมหรือ สัมมนาบุคลากรของกรุงเทพมหานคร จัดกระทำในเขตกรุงเทพมหานครหรือ ณ ที่อื่นใด ก็ย่อมกระทำได้ แต่สำหรับอำนาจหน้าที่ในประการที่สองตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น โดยที่มาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้กำหนดเป็นเงื่อนไขไว้ให้กรุงเทพมหานครดำเนินกิจการนอกเขตกรุงเทพมหานครไว้ เว้นแต่กิจการนั้นจะเป็นกิจการที่จำเป็นต้องกระทำและเป็นการกระทำที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในกรุงเทพมหานคร เมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร และได้รับความยินยอมจากผู้ว่าราชการจังหวัด ราชการส่วนท้องถิ่น หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณีแล้ว จึงจะดำเนินการได้ สำหรับกรณีที่หารือมาที่เป็นกรณีที่กรุงเทพมหานครก่อสร้างโรงงานซ่อมบำรุงยานพาหนะและเครื่องจักรกลบนที่ดินของกรุงเทพมหานครซึ่งอยู่ในเขตตำบลท่าตลาด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม อันเป็นพื้นที่นอกเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นศูนย์บริการซ่อมและบำรุงยานพาหนะของกรุงเทพมหานคร ย่อมเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในประการแรก อันเป็นการบริหารงานภายในของกรุงเทพมหานคร จึงสามารถดำเนินการนอกเขตกรุงเทพมหานครได้ ไม่เป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ เพราะมิใช่เป็นกิจการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

ศาลปกครองสูงสุดได้เคยให้ความเห็นตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.๓๒๔/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๖๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เกี่ยวกับการทำกิจการนอกเขตของเทศบาล กรณีที่เทศบาลเมืองเชียงรายได้ดำเนินกิจการกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่หมู่ที่ ๑๐ บ้านดงป่าเหมี้ยง ตำบลห้วยสัก อำเภอเมืองเชียงราย สรุปได้ว่า โดยที่มานตรา ๕๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ได้กำหนดเป็นเงื่อนไขให้เทศบาลดำเนินกิจการนอกเขตเทศบาลไว้ เว้นแต่กิจการนั้นจะเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำ และเป็นการที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายใต้เขตของเทศบาล เมื่อได้รับความยินยอมจาก สภาเทศบาล คณะกรรมการสุขาภิบาล สภาจังหวัด หรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี และได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้รับมอบอำนาจในการอนุมัติให้เทศบาลทำกิจการนอกเขตจำกัด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๙๙/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๙ แล้วจึงดำเนินการนั้น ๆ ได้ เมื่อเทศบาลเมืองเชียงรายมีความประสงค์ที่จะดำเนินกิจการจัดทำป้อทึ้งและกำจัดขยะมูลฝอยในท้องที่ บ้านดงป่าเหมี้ยง หมู่ที่ ๑๐ ตำบลห้วยสัก อำเภอเมืองเชียงราย อันเป็นพื้นที่นอกเขตเทศบาลเมืองเชียงราย จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว เมื่อเทศบาลเมืองเชียงรายมีหน้าที่ และความจำเป็นต้องทำการกำจัดขยะมูลฝอย ซึ่งไม่สามารถดำเนินการได้ในเขตเทศบาล เพราะมีปริมาณขยะมูลฝอย ต่อวันประมาณ ๗๐ ตันถึง ๘๐ ตัน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น มีประชากรอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลหนาแน่น รวมทั้งนักท่องเที่ยวอีกเป็นจำนวนมาก ประกอบกับเทศบาลมีพื้นที่ไม่เหมาะสมเพียงพอและราคาสูง จึงถือได้ว่าเป็นกรณี มีความจำเป็นต้องทำ และเป็นกรณีที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายใต้เขตของเทศบาล ตามนัยมาตรา ๕๗ ทวิ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ โดยต้องได้รับความยินยอมจากสภาตำบล ห้วยสักซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจการของสภาตำบล ซึ่งหมายรวมถึงการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ราษฎรภายในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ ของตน ซึ่งการแสดงความยินยอมดังกล่าวจะต้องกระทำในรูปของมติที่ประชุมของสภาตำบลห้วยสัก

เมื่อได้พิจารณาจากบทบัญญัติของกฎหมาย ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการกฎหมาย และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจจัดทำกิจการได้ ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของ ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่อยู่นอกเขตจังหวัดได้ โดยต้องได้รับความยินยอม จากราชการส่วนท้องถิ่นอื่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่เกี่ยวข้อง และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการจัดทำ กิจการนอกเขตตามมาตรา ๕๖ ไว้ว่า (๑) การนั้นจำเป็นต้องกระทำและเป็นการที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการที่ดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในองค์การบริหารส่วนจังหวัด (๒) ได้รับ ความยินยอมจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และ (๓) ได้รับความยินยอมจากสภาแห่งราชการส่วนท้องถิ่นหรือสภา องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี ทั้งนี้เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่เกี่ยวข้องนั้นได้พิจารณาถึงความเหมาะสมโดยเฉพาะผลกระทบที่เกิดจากกิจการนั้น เพื่อที่จะคุ้มครองดูแลอำนวย ความพำสูกมิให้เกิดผลกระทบในทางที่เกิดความเดือดร้อนเสียหายได ๆ แก่ราษฎรในเขตพื้นที่ของตน กรณีที่องค์การ บริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีประสงค์จะดำเนินกิจการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด สุพรรณบุรี โดยจ้างจัดทำป้ายโฆษณาติดตั้งนอกพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีในบริเวณดังต่อไปนี้ (๑) บริเวณเส้นทาง กรุงเทพฯ – ชลบุรี (มอเตอร์เวย์) จากสนามบินสุวรรณภูมิสู่กรุงเทพฯ (๒) บริเวณทางด่วนคลองเตย พระราม ๔ มุ่งสู่บางนา และ (๓) บริเวณถนนวิภาวดีรังสิต ด้านเก็บเงินทางยกระดับดินแดง – ดอนเมือง (Toll Way)

มุ่งสู่สนับสนุนดอนเมือง นั้น การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ให้ผู้พบเห็นมาท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี โดยจ้างทำป้ายประชาสัมพันธ์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนห้องถิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ติดตั้งไว้ตามสถานที่ดังกล่าว ซึ่งการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ในลักษณะนี้ บุคคลใดๆ โดยทั่วไปก็สามารถดำเนินการได้ มิได้มีลักษณะเป็นกิจการอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนห้องถินอื่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่อยู่นอกเขตจังหวัดของตน ที่จะต้องพิจารณาถึงผลประโยชน์โดยเดียว ที่มีต่อราษฎรของตน เพื่อคุ้มครองดูแลอำนวยความสะดวกความผาสุกแก่ประชาชนของตนและให้ความยินยอมดังกล่าว ตามวัตถุประสงค์ของการจัดทำกิจกรรมออกเขตตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีสามารถดำเนินการจัดจ้างทำป้ายประชาสัมพันธ์ดังกล่าวตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนห้องถิน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยพิจารณาถึงความเหมาะสม ความคุ้มค่าในเชิงการกิจ และต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือข้อบัญญัติของห้องถินนั้น ๆ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอุทัยชัย จิตเวชิน)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย บัญชีผู้ตรวจการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิน
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิน
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๓๖
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๓๖

ที่ นก ๐๘๐๔.๓/ ๙๐๗ ๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนครัวรัชสม่า เขตดุสิต กรุงฯ ๑๐๓๐๐

๒๕๒ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการทำกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพบูรี

ข้างต้น บัญชีขอรับหนังสือที่ คบ ๐๐๓๗.๔/๘๘๐๙ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

ตามที่จังหวัดพบูรีได้มีหนังสือดังกล่าว ขององค์กรบริหารส่วนตัวบุรีรัตน์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เกี่ยวกับโครงการจัดงาน "เทศบาลกระห่อนหวานและของดีเมืองพบูรี ครั้งที่ ๑๙ ปี ๕๓" ของอำเภอเมืองพบูรี จังหวัดพบูรี ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ซึ่งจังหวัดพบูรีพิจารณาเห็นว่า กรณีของเทศบาลตัวบุลท่าศาลาได้จัดทำโครงการเทศบาลกระห่อนหวานและของดีเมืองพบูรีของเทศบาลตัวบุลท่าศาลาขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ และส่งเสริมผลผลิตกระห่อนหวานของอำเภอเมืองพบูรี สงเสริมบำรุงศิลปะ อารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ซึ่งเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล รูปแบบการจัดงาน มีการจัดตั้งเวทีสำหรับการแสดงชีวิตรากแก้วเมืองพบูรีในราชบัลลังก์ แล้วต้องรื้อถอนออกไป ลักษณะการดำเนินการดังกล่าวเนื่ื่นไม่ใช่การทำกิจการของเทศบาลตามมาตรา ๕๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ แก้ไขเพิ่มเติมดัง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานขององค์กรบริหารส่วนตัวบุลจะงและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เป็นเพียงการตั้งบประมาณโดยที่มิได้ดำเนินการเอง ไม่ได้ว่าเป็นการทำกิจการขององค์กรบริหารส่วนตัวบุล ตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติ สถาบันฯ และองค์กรบริหารส่วนตัวบุล พ.ศ. ๒๕๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมดัง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ และของเทศบาล ตามมาตรา ๕๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ แก้ไขเพิ่มเติมดัง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงขอหารือว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีความเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของ จังหวัดพบูรีว่า กรณีดังกล่าวมิใช่กรณีการทำกิจการของเทศบาลและองค์กรบริหารส่วนตัวบุล แต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรัตน์ มงคลพันธ์)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

สำนักนิ舆ทัศและกำกับดูแล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๑

สำนักงาน กฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๒

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐ หมายเหตุ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๕๖๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

บริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎหมายไว้ ดังต่อไปนี้

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจจัดทำกิจการได้ ๑ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่อยู่นอกเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ เมื่อ

(๑) การนั้นจำเป็นต้องกระทำและเป็นการที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการที่ดำเนินการ

ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในองค์กร บริหารส่วนจังหวัด

(๒) ได้รับความยินยอมจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และ

(๓) ได้รับความยินยอมจากสภาแห่งราชการส่วนท้องถิ่นหรือสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๑

พลตรี สันนิ ชรประสาสน์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๑

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๑
หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจจัดทำกิจการได้ ๑ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่อยู่นอกเขตจังหวัดได้ เมื่อได้รับความยินยอมจากราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมาย
จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้

๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๑

สำนักงาน กฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมายเหตุที่ ๒

